

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **J. M.**, bytem, zast. JUDr. Irenou Wenzlovou, advokátkou se sídlem Sovova 709/5, 412 01 Litoměřice, proti žalovanému **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2013, č. j. KUJI 63451/2013, sp. zn. OOSČ 636/2013 OOSC/216,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že Krajský úřad kraje Vysočina na základě odvolání obviněné žalobkyně, přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy ze dne 11.7.2013 vydaného dne 16.7.2013, č.j. MMJ/OD/12052/2013-9, JID: 89857/2013/MMJ, kterým byla odvolatelka uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ust. § 125s odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a to v souvislosti s porušením § 4 písm. c) a § 18 odst. 3 s odkazem na odst. 6 téhož zákona. Žalovaný o odvolání rozhodl dne 24.9.2013 tak, že podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu napadené rozhodnutí zčásti změnil tak, že z výrokové části napadeného rozhodnutí vypouští slova „a § 18 odst. 3

s odkazem na odst. 6“ a ve zbytku napadené rozhodnutí dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu potvrzuje a odvolání zamítá.

Jde tedy o žalobu proti rozhodnutí, v celém rozsahu týkající se viny žalobkyně jako obviněné, včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalobkyně uváděla, že jí bylo upřeno žalovaným zcela právo na spravedlivý proces, jelikož jí odepřel právo na spravedlivý proces ve smyslu Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ve znění Protokolů č. 11 a 14 s Protokoly č. 1, 4, 6, 7, 12 a 13, publ. pod č. 209/1992 Sb. (dále jen „Úmluva“), k obhajobě obhájcem dle vlastního výběru, i jakož v souladu s ústavním zákonem 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, jako součást ústavního pořádku ČR (dále jen „Listina“).

Ve věci jednala osoba, která nebyla zplnomocněna žalobcem k provedení žádných úkonů, jelikož ve spise absentuje originální plná moc, kterou žalobce nikdy neposlal, tedy nedošlo ke zplnomocnění osoby.

Žalobce se domlouval na případném zastoupení na základě plné moci s panem Ing. (dále jen „údajný zmocněnec“), kterému zaslal pouze nascanovanou kopii plné moci e-mailem k jeho vnitřní potřebě a evidenci. Dále se s údajným zmocněncem dohodl, že smlouva o zastoupení je uzavřena dnem, kdy doručí ke správnímu orgánu originál plné moci. Údajný zmocněnec argumentoval, že až tímto dnem je jednak uzavřena s ním smlouva o zastoupení a druhak, že teprve tímto nastávají právní účinky, tedy uvědomil žalobce o skutečnosti, že do doby, než Magistrátu města Jihlavy bude **doručena** žalobcem podepsaná plná moc, nemůže být zastoupení nikdy akceptováno a žalobce tak musí sám, např. přebírat poštu, atd.

Žalobce následně si zastoupení rozmyslel, kdy nechtěl takto vést obhajobu ve věci samotné. S údajným zmocněncem se nekontaktoval, a to z důvodu vzniku osobní antipatie. Žalobce by ani nenapadlo, že zmocněnec by ve věci mohl činit jakékoliv úkony, když žalobce nezaslal originál plné moci k Magistrátu města Jihlavy.

Proto žalobce čekal na provedené důkazy a rozhodnutí správního orgánu I. stupně, u kterého věřil, že bude nestranný, a takovéto absurdní měření shodí policii ze stolu. S ohledem na množství práce se nezúčastnil ústního jednání.

Dále nikdo žalobce nekontaktoval, až přišla výzva od správního orgánu, dle které měla žalobkyně odevzdat řidičský průkaz, kdy se jednalo o rozhodnutí odboru dopravy Magistrátu města Jihlavy.

Žalobce se dále kontaktoval s advokátem, který se dále kontaktoval s údajným zmocněncem. Údajný zmocněnec odvětil, že s ním správní orgán jednal, tedy předpokládal, že sám žalobce zaslal originál plné moci Magistrátu města Jihlavy, neboť v opačném případě by mu jen stěží byly doručovány písemnosti a brány v úvahu jím provedené úkony. Zopakoval, že taková byla též dohoda mezi ním (údajným zmocněncem) a žalobcem – tedy, že on bude mít k dispozici kopii plné moci pro případ, že by činil nějaké písemné podání ke správnímu orgánu, avšak za takového předpokladu musí být v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu podání plné moci do 5 dnů potvrzeno podáním originálu plné moci.

Na základě kontaktu advokáta žalobce, předal údajný zmocněnec advokátu písemnosti, které mu byly doručeny. Mezi nimi také rozhodnutí žalovaného.

Správní orgán I. stupně, jakož i odvolací správní orgán tedy vážně pochybily tak, že zasáhly do sféry vlivu žalobce ve smyslu čl. 3 odst. 3 písm. c) Úmluvy, kdy každý, kdo je obviněn z trestného činu, má tato minimální práva (...) obhajovat se osobně ...

Žalobce nikdy nedostal rozhodnutí správního orgánu I. stupně a neměl možnost se proti němu odvolat. Již samotné podání žaloby vychází z porušení práva na odvolání, tj. dvojinstančnosti řízení v trestním obvinění ve smyslu čl. 2 protokolu č. 7 Úmluvy, kdy každý, koho soud uzná vinným z trestného činu, má právo dát přezkoumat výrok o vině nebo trestu soudem vyššího stupně. Výkon tohoto práva, včetně důvodů, pro něž může být vykonáno, stanoví zákon.

Úmluva v daném případě odkazuje na vnitrostátní úpravu. V tomto případě se odkazuje na právo k podání odvolání vůči správnímu orgánu I. stupně ve smyslu § 81 správního řádu s derogačním účinkem dle § 85 odst. 1 správního řádu. Toto právo žalobce bylo zamezeno nepřipustným svévolným jednáním správního orgánu prvního stupně žalovaného.

Žalovaný tedy chybně vyhodnotil skutečnost, kdy měl sám seznat, že rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy nebylo doručeno žalobci, a proto pochybil, když vydal rozhodnutí, kterým rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy potvrdil, neboť tím zamezil žalobci realizovat své právo na obhajobu porušením dvojinstančnosti řízení.

Navrhoval proto, aby soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 24.9.2013, včetně souvisejícího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, Magistrátu města Jihlavy, ze dne 11.7.2013 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že jedinou žalobní námitkou, kterou žalobkyně uplatňuje, je tvrzení, že za ni v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, činila úkony osoba, které žalobkyně neudělila plnou moc. Toto tvrzení však nemá oporu ve spisovém materiálu. Ing. se prokázal správnímu orgánu I. stupně plnou mocí, která obsahovala všechny náležitosti, včetně podpisu žalobkyně a na základě této plné moci, ve které je přesně vymezeno, pro jaké řízení, a v jakém rozsahu byla udělena, činil v řízení další úkony. Vzhledem ke skutečnosti, že v průběhu dalšího řízení k zániku plné moci nedošlo a žalovaný ani správní orgán I. stupně nedoručovaly v řízení žádnou písemnost, na jejímž základě by žalobkyně měla něco osobně vykonat, byly veškeré písemnosti zcela v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu doručovány pouze zmocněnci.

Vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně svou žalobní námitku nepodpořila žádnými důkazními návrhy, má žalovaný zato, že tato námitka, která tak zůstává v rovině obecného tvrzení, není způsobilá atakovat zákonnost postupu správního orgánu v předmětné věci.

Nad rámec uvedeného žalovaný sdělil soudu, že v současné době rozhoduje o odvolání žalobkyně v jiné věci, kde byla uznána správním orgánem I. stupně vinnou ze spáchání dopravního přestupku. Žalovaný přiložil ke svému vyjádření kopii písemností z tohoto řízení, ze kterých vyplývá, že si žalobkyně i v tomto řízení zvolila jako zmocněnce Ing., což poměrně výrazně snižuje věrohodnost jejího tvrzení o vzniku osobní antipatie, kterou ve své

žalobě uvádí jako důvod toho, proč si zastoupení rozmyslela, a ve svém důsledku i věrohodnost její žalobní námitky jako takové.

Navrhoval, aby žaloba jako nedůvodná byla soudem zamítnuta.

Z připojeného správního spisu soud zjistil pro rozhodnutí ve věci tyto skutečnosti.

14.6.2013 zahájil Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy správní řízení o přestupku žalobkyně a předvolal ji k ústnímu jednání, kdy věc byla vedena pod č.j. MMJ/OD/12052/2013-2 JID:75338/2013/MMJ, když jednání bylo nařízeno na 11.7.2013 v 9:00 hod. Předvolánku k jednání žalobkyně osobně převzala 18.6.2013.

10.7.2013 byla doručena Magistrátu města Jihlavy plná moc, z níž vyplynulo, že byla uzavřena dne 19.6.2013, kdy zmocnitel je uveden, narozena, bytem, a zmocněncem, narozený, bytem ve věci označené MMJ/OD/12052/2013-2 JID:75338/2013/MMJ a v obsahu plné moci je uvedeno, že zmocnitel tímto zmocňuje zmocněnce pro zastupování ve věci. Toto zmocnění je uděleno ve smyslu čl. 6 odst. 2 písm. c) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod za subsidiárního využití § 33 a § 34 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Dále uvedeno, že tato plná moc je udělena pro zastupování ve věci v plném rozsahu, ve všech stupních řízení, včetně řízení před správním orgánem a doručování písemností. V kolonce zmocnitel je vlastnoruční podpis K této plné moci byla přiložena omluva zástupce žalobkyně k nařízenému jednání na den 11.7.2013.

Ve spise se pak nachází Protokol o ústním jednání o přestupku z 11.7.2013, z něhož bylo zjištěno, že se k němu nedostavila obviněná ani zmocněnec, omluva zmocněnce nebyla uznána a 11.7.2013 bylo ve věci vydáno rozhodnutí Magistrátem města Jihlavy pod č.j. MMJ/OD/12052/2013-9 JID:89857/2013/MMJ, kterým byla uznána vinnou z přestupku dle ust. § 125s odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu, jehož skutkovou podstatu naplnila porušením ust. § 4 písm. c) a § 18 odst. 2 s odkazem na odst. 6 téhož zákona tím, že dne 4.5.2013 ve 20:29 hod. překročila jako řidič osobního motorového vozidla zn. Hyundai , reg. zn. 4J9 6812, na silnici č. I/38 – dálniční přivaděč u dálnice D1, ve směru jízdy na Havlíčkův Brod, nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec sníženou dopravní značkou B20a na 70 km/hod o 32 km/hod. Hlídkou OSD Policie ČR Jihlava jí byla silničním rychloměrem zn. Ramer 10C naměřena rychlost 106 km/hod. Po odečtu možné odchylky měřicího zařízení byla stanovena jako nejnižší možná naměřená rychlost vozidla na 102 km/hod. Výpisem z evidenční karty řidiče je doloženo, že obviněná tento přestupek spáchala v období 12-ti po sobě jdoucích kalendářních měsíců opakovaně.

Na základě výše uvedených skutečností se v souladu s ust. § 125s odst. 4 písm. e) a odst. 5 zákona o silničním provozu a s odkazem na ust. § 11 odst. 1 písm. b) a c) zákona o přestupcích obviněné ukládá pokuta v částce 4.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu 2 měsíce ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Dále byla zavázána k úhradě nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci Ing., jak z přiložené dodejky vyplývá.

Do uvedené věci zmocněnec žalobkyně podal odvolání, žalovaný pak vydal rozhodnutí dne 24.9.2013, kdy podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu ve znění pozdějších předpisů napadené rozhodnutí zčásti mění takto:

z výrokové části napadeného rozhodnutí se vypouští slova „a § 18 odst. 3 s odkazem na odst. 6“ a ve zbytku se napadené rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrzuje a odvolání se zamítá.

Toto rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci Ing., zásilka byla připravena k vyzvednutí 25.9.2013, zásilku převzal zmocněnec 4.10.2013.

Skutková zjištění Krajským soudem a jeho posouzení věci.

Žaloba není důvodná.

Soud se ztotožňuje s tím, že skutečně jedinou žalobní námitkou, kterou žalobkyně v žalobě uvádí, je ta skutečnost, že dle jejího názoru nebyla ve spise založena plná moc udělená jí k zastupování zmocněncem Ing., a to proto, že doručena do spisu byla pouze kopie plné moci nikoliv originál a dohoda mezi žalobkyní a zmocněncem Ing. byla taková, že aby mohla být správním orgánem plná moc respektována, musí být doručen originál plné moci, jinak právní účinky plné moci nenastanou a žalobce tak musí v řízení bez doručeného originálu plné moci, jednat sám za sebe, přičemž žalobkyně namítala, že originál plné moci nikdy nebyl v průběhu správního řízení do správního spisu doručen, neboť žalobkyně si zastupování zmocněncem Ing. rozmyslela z důvodu vzniku osobní antipatie.

Dle žalobkyně tedy nemohla být rozhodnutí doručována Ing.

S tímto stanoviskem soud nesouhlasí, neboť ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně udělila plnou moc, a to v souladu s právním řádem Ing. s tím, aby ji zastupoval ve věci vedené u správního orgánu pod č.j. MMJ/OD/12052/2013-2 JID:75338/2013/MMJ, a to v plném rozsahu, ve všech stupních řízení, včetně řízení před správním soudem a doručování písemností. Plná moc byla udělena 19.6.2013, přičemž k nařízenému jednání na den 11.7. byla osobně předvolána žalobkyně, a poté již bylo téhož dne vydáno rozhodnutí správním orgánem I. stupně a správně doručeno jejímu zástupci, stejně tak jako druhostupňové rozhodnutí.

Pokud žalobkyně namítá, že ve spise byla založena pouze kopie plné moci, nikoli její originál, z ust. § 33 nevyplývá, že by se muselo jednat o originál plné moci, jak tvrdí žalobkyně, neboť dle odst. 1 § 33 účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastupování se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.

Dle odst. 2 § 33 správního řádu zmocnění může být uděleno:

- a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení,
- b) pro celé řízení,
- c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy

úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, případně udělena do protokolu, nebo

d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.

Dle § 34 odst. 1 zástupce podle §§ 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.

Podle § 34 odst. 2 správního řádu s výjimkou případu, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci.

Jak vyplývá z doložené plné moci, tato byla udělena žalobkyni Ing. pro celé řízení vedené před správními orgány ve věci, která je v plné moci označena číslem jednací, tedy správně správní orgány rozhodnutí, která ve věci vydala, doručovala pouze zmocněnci, neboť k ústnímu projednání přestupku byla žalobkyně osobně předvolána, bez jakékoliv omluvy se nedostavila a žalobkyni nebylo pak již uloženo správním orgánem nic v řízení osobně vykonat, takže v souladu se zákonem rozhodnutí obou správních orgánů byla doručována pouze zmocněnci.

S námitkou žalobkyně, že ve spise nebyla založena řádná plná moc, která by opravňovala Ing. jejím jménem jednat v předmětném přestupkovém řízení, je námitkou pouze účelovou, nemá žádný zákonný podklad, neboť plná moc má všechny zákonné náležitosti stanovené v § 33 správního řádu a žalobkyně zmocnila zmocněnce Ing. k zastupování pro celé přestupkové řízení.

Pokud, jak žalobkyně uvádí, v průběhu řízení nechtěla, aby ji ve věci zastupoval zmocněnec Ing., měla možnost tuto skutečnost sdělit správnímu orgánu I. nebo II. stupně tak, aby bylo patrné, že plnou moc tomuto zmocněnci odvolala. Nic takového se však v případě žalobkyně nestalo.

Soud na tomto místě cituje z judikatury Nejvyššího správního soudu:

Zvolit si zástupce je svobodným projevem vůle zmocnitele, avšak aby tento projev vůle měl pro dané řízení právní účinky, musí být dán prokazatelným způsobem správnímu orgánu najevo, což je doručení plné moci správnímu orgánu. Stejně tak zproštění zvoleného zástupce zastupování musí být jasně správnímu orgánu dáno najevo. Nestací předložit odvolání plné moci správnímu orgánu až po vydání rozhodnutí, v okamžiku, kdy rozhodnutí již bylo zástupci doručeno (§ 33 a § 34 správního řádu) /podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26.3.2014, č.j. 58A 52/2011-14/.

Soud uzavírá, že žaloba žalobkyně důvodná není, neboť ze založené plné moci vyplývá, že jejím svobodným projevem vůle bylo zvolit zmocněnce pro dané přestupkové řízení Ing., a to pro celé řízení, a pokud žalobkyně nyní tvrdí, že udělení plné moci v uvedeném přestupkovém řízení zmocněnci Ing. nebylo projevem její svobodné vůle, tomuto tvrzení nemohl soud uvěřit s ohledem na obsah plné moci. Jedná se o tvrzení účelové, neboť žalobkyni byla uložena jako sankce nejen peněžitý trest, ale zejména zákaz řízení všech motorových vozidel po dobu dvou měsíců, což pro řidiče je nepříznivá situace, kterou chce zvrátit.

Krajský soud v Brně pouze na okraj podotýká, že je s podivem, že žalobkyně by nesouhlasila se zastupováním zmocněncem Ing., když žalovaný soudu doložil plnou moc udělenou zmocnitelkou zmocněnci Ing. v jiné věci vedené u Magistrátu města Jihlavy pod č.j. MMJ/OD/16839/2013-2 JID:113251/2013/MMJ, kdy byl Ing. zmocněn ke všem úkonům v uvedeném řízení a plná moc byla udělena později než v nyní projednávaném přestupkovém řízení, dne 11.9.2013.

Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba důvodná není, neboť plná moc žalobkyní zmocniteli byla udělena zákonným způsobem, všechny náležitosti stanovené v §§ 33 a 34 správního řádu splňovala, rozhodnutí správních orgánů byla tedy správně doručována pouze zmocněnci, a proto soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, náklady řízení jí proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, tomu kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. září 2014

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně